

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudkyň JUDr. Dalily Marečkové a Mgr. Jitky Zavřelové v právní věci navrhovatelů: **1) I. V., 2) V. V.**, oba zastoupeni Mgr. Petrem Novotným, advokátem se sídlem Vinohradská 37, 120 00 Praha 2, proti odpůrci: **Město Černošice**, se sídlem Riegrova 1209, 252 28 Černošice, v řízení o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – regulačního plánu č. 3/2009 pro lokalitu „V Lavičkách“ v katastrálním území Černošice, a to čl. 1 odst. 1.b.12, věty druhé, odrážka první (podmíněnost výstavby) ve znění: „- sportoviště minimálně v rozsahu urbanistické studie a popsané v bodě 1.b.3.“, vydaného na základě usnesení zastupitelstva města Černošice č. 6/18 ze dne 15. 6. 2009,

t a k t o :

- I. Návrh s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Navrhovatelům se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 5.000,- Kč** k rukám jejich právního zástupce Mgr. Petra Novotného, advokáta se sídlem Vinohradská 37, 120 00 Praha 2. Částka 5.000,- Kč bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Praze ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 1. 2012, č. j. Na 2/2012 – 29, které nabylo právní moci dne 20. 1. 2012, byl Krajskému soudu v Praze jako soudu věcně a místně příslušnému postoupen návrh, jímž se navrhovatelé domáhají zrušení v záhlaví tohoto usnesení specifikované části opatření obecné povahy – Regulačního plánu (dále jen „část RP“ nebo „RP“). V návrhu uvedli, že mají ve společném jmění manželů pozemky v území, kterého se týká RP, a to pozemek par. č. 3830/20, č. 3830/57 a 3830/58 (všechny vedené jako orná půda), zapsané na listu vlastnictví č. 10988, pro katastrální území Černošice, obec Černošice, vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Praha – západ (dále jen „pozemky“).

Navrhovatelé považují napadenou část RP za nezákonnou z důvodu: a) nepřipustného zásahu do ústavně zaručeného vlastnického práva zakotveného v čl. 11 Listiny základních práv a svobod; b) překročení pravomoci správního orgánu, který v rozporu s čl. 2 odst. 3 Ústavy a

zákonem č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) podmínil výstavbu rodinného domu navrhovatelů výstavbou soukromého parkoviště na soukromém pozemku jiného vlastníka; c) rozporu napadené části RP s veřejným zájmem chráněným § 2 odst. 4 správního řádu, který správní orgán nehájil, neboť výstavbu rodinného domu navrhovatelů podmínil dokončením stavby sportoviště, která sleduje čistě soukromé zájmy a d) rozporu se zásadou proporcionality vyjádřenou v § 2 odst. 3 správního řádu, neboť správní orgán nešetřil práva adresátů veřejné správy. Podmínka výstavby soukromého sportoviště nepředstavuje potřebný ani vhodný prostředek pro povolování nových staveb pro bydlení, nemá oporu v zákoně, nehájí veřejný zájem, nezákonně zasahuje do vlastnického práva a nechrání veřejný zájem a neobstojí v testu proporcionality, protože představuje nezákonné, nepotřebné, nevhodné a nepřiměřené opatření, kterým jsou výrazně poškozena práva a oprávněné zájmy navrhovatelů jako vlastníků pozemků v předmětné lokalitě.

Navrhovatelé shrnuli, že podmínka výstavby v lokalitě „V Lavičkách“ je vázána na realizaci soukromé investice, přičemž: 1) navrhovatelé nemají možnost realizaci stavby sportoviště vlastním přičiněním nijak ovlivnit, když tato je prováděna soukromým investorem odlišným od navrhovatelů; 2) výstavba sportoviště se uskutečňuje na soukromých pozemcích soukromého investora; 3) výstavby sportoviště je financována z čistě soukromých zdrojů a 4) není z hlediska infrastruktury nezbytná pro fungování lokality, nesouvisí s obsluhou pozemků ani se zamýšlenou realizací stavby rodinného domu navrhovatelů na předmětných pozemcích. Z výše uvedených důvodů navrhovatelé žádali, aby byla napadená část RP zrušena.

Odpůrce ve vyjádření k návrhu konstatoval, že RP vydal na základě § 61 odst. 1 stavebního zákona, který předpokládá zásah do práva vlastníků pozemků, když umožňuje prostřednictvím RP mimo jiné stanovit podmínky pro umístění a prostorové uspořádání staveb veřejné infrastruktury. Stavba sportoviště je v souladu s § 2 odst. 1 písm. k) stavebního zákona stavbou občanské vybavenosti, která je v souladu s částí d) odůvodnění RP „určena pro krátkodobou rekreaci obyvatel okolní zástavby“. Stavební zákon obsahuje možnost vydat RP pro zajištění zákonem vymezených cílů. Stanovením podmínky pro výstavbu nepřekročil svou pravomoc, naopak pro zajištění záměru vybudování sportoviště bylo vymezení podmínky žádoucí. RP nepovažuje za rozporný s veřejným zájmem. Při vydání RP a stanovení podmínek pro výstavbu byly v souladu se závěry nálezu Ústavního soudu ze dne 14. 7. 2005, sp. zn. Pl.ÚS 24/2004 poměřovány různé zájmy v lokalitě, přičemž vycházeno bylo z veřejného zájmu na zajištění potřeb celé skupiny osob žijících v lokalitě dotčené RP. Většina vlastníků pozemků v dané lokalitě byla také žadateli o vydání územního rozhodnutí a stavebního povolení na stavbu sportoviště. V průběhu řízení, jehož výsledkem bylo vydání RP, byly podávány námitky a připomínky, avšak žádná se netýkala výstavby sportoviště jako podmínky pro další výstavbu v lokalitě. Ani navrhovatelé žádnou námitku či připomínku nepodali. Tuto skutečnost by měl soud ve smyslu závěru rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 1 Ao 2/2010 – 116 vzít při svém rozhodování v úvahu s přihlédnutím k individuálním okolnostem případu. Veřejný zájem na stanovení podmínky výstavby sportoviště před další výstavbou v lokalitě lze dovodit také z § 35 odst. 2 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obcích“), podle kterého je obec povinna vytvářet podmínky pro uspokojování potřeb svých občanů, a to včetně zajištění možnosti sportovního využití jako součásti potřeby výchovy a kulturního rozvoje. Z části d) RP a ze stavebního povolení na stavbu tenisového kurtu sp. zn. výst.:038495/2008/Č/P3830/2/Ji ze dne 14. 8. 2008 [Ad B, bod 3] vyplývá, že sportoviště bude určeno k provozování rekreačního sportu a nikoliv ke komerčnímu využití a soukromým zájmům. Porušena nebyla ani zásada proporcionality. Správní řád (§ 3 odst. 3) předpokládá zásahy správního orgánu do práv osob pouze za podmínek stanovených

zákonem a v nezbytném rozsahu. Vztah proporcionality mezi použitým prostředkem a sledovaným cílem musí být rozumný a opodstatněný. Cílem RP (v části týkající se výstavby sportoviště) bylo zajištění potřeb většiny občanů v předmětné lokalitě (potřeba kulturního rozvoje, kam lze podřadit i sportovní vyžití) tak, jak to ukládá § 35 odst. 2 zákona o obcích, použitým prostředkem bylo vydání RP se stanovenou podmínkou předchozí výstavby sportoviště tak, aby jeho výstavba pro danou lokalitu byla zaručena. Za situace, kdy je cílem zajištění potřeb občanů, je regulace výstavby zcela opodstatněným a rozumným postupem. Cílem územního plánování je vytvářet předpoklady pro udržitelný rozvoj území, který spočívá ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území a který uspokojuje potřeby současné generace, aniž by ohrožoval podmínky života generací budoucích. Zajištěním výstavby sportoviště v dané lokalitě prostřednictvím vydaného RP, který je jedním z nástrojů územního plánování, dochází k naplňování tohoto záměru. Odpůrce proto navrhl zamítnutí návrhu.

Navrhovatelé v replice odmítli tvrzení odpůrce o obecné prospěšnosti stavby sportoviště zřizované ve veřejném zájmu. Zopakovali, že výstavba sportoviště je plánovaná jako soukromá stavba bez možnosti zapojení veřejnosti do projednávání zásadních kritérií sportoviště, realizovaná na soukromých pozemcích, hrazena výhradně ze soukromých prostředků, budována pro potřeby soukromých investorů. Zda bude umožněna rekreace veřejnosti, záleží čistě na libovůli majitele sportoviště, přičemž neexistuje jediný dokument, ze kterého by vyplýval závazek investorů umožnit užívání sportoviště veřejnosti. Doba provozu tenisového kurtu je omezena na maximálně 2 hodiny denně. Sportoviště nemůže sloužit širší veřejnosti. Spoluvlastníky pozemků, na kterých má být realizována stavba sportoviště, je šest manželských párů. Společně s nimi je žadatelem o vydání stavebního povolení na stavbu sportoviště vlastník okolních pozemků, který byl v době přijímání a vydání RP místostarostou obce. Odkázali na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009 – 120, v němž se Nejvyšší správní soud zabýval otázkou subsidiarity a minimalizace zásahu do vlastnických práv. Sportoviště není budováno ve veřejném zájmu, a nemůže proto být obecně prospěšnou stavbou. Neexistuje žádná veřejná listina, ze které by vyplývalo, že sportoviště bude veřejně přístupné, naopak vše nasvědčuje tomu, že stavba sportoviště je čistě soukromou záležitostí. Nejsou ani splněny podmínky pro zákonné omezení ústavně zaručeného vlastnického práva navrhovatelů. Napadená část RP musí být zrušena pro rozpor se zákonem a absencí zákonného zmocnění odpůrce k přijetí. Shrnuli, že napadená část RP musí být zrušena, protože byla vydána bez zákonného zmocnění, v rozporu se zákonem a veřejným zájmem a celkově představuje diskriminační a svévolné opatření odpůrce.

Krajský soud v Praze se předně zabýval otázkou, zda jsou v daném případě splněny podmínky řízení.

Při posuzování této otázky vycházel z § 101a s. ř. s., podle kterého návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen. Pokud je podle zákona současně oprávněn ve věci, ve které bylo opatření obecné povahy užito, podat ve správním soudnictví žalobu nebo jiný návrh, může navrhnout zrušení opatření obecné povahy jen společně s takovým návrhem.

Z rozhodnutí MěÚ Černošce, odboru územního plánování a stavebního řádu ze dne 12. 8. 2011 sp. zn. výst.:004632/2011/Br/Č/P3830/20, č. j. MUCE 47099/2011 OUPSR, jehož kopii navrhovatelé připojili k návrhu, vyplývá, že navrhovatelům bylo podle § 92 stavebního zákona vydáno územní rozhodnutí o umístění stavby rodinného domu na pozemku č. parc. 3830/20 v k.

ú. Černošice, v obci Černošice (dále jen „územní rozhodnutí“). Současně bylo stanoveno celkem 29 podmínek, za kterých lze stavbu rodinného domu realizovat. Navrhovatelé byli současně poučeni o možnosti podat proti tomuto rozhodnutí do 15 dnů ode dne jeho oznámení odvolání ke Krajskému úřadu Středočeského kraje.

Z podmínky pod bodem 14 vyplývá, že „Stavební povolení může být vydáno po splnění podmínek regulačního plánu „Lavičky“, tj. bude povoleno užívání stavby sportoviště v předmětné lokalitě.“

Z územního rozhodnutí jednoznačně plyne, že žádosti navrhovatelů o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby nebylo plně vyhověno, a to v důsledku užití RP (konkrétně stanovením podmínky pod bodem 14), který je podle výslovné úpravy obsažený v § 62 odst. 1 stavebního zákona vydáván formou opatření obecné povahy podle správního řádu (§ 171 - § 174).

Navrhovatelé v návrhu na zrušení napadené části RP sami netvrdili, a soud z vyjádření odpůrce ani z předloženého spisového materiálu nezjistil, že by navrhovatelé využili možnosti brojit proti rozhodnutí o umístění stavby (proti podmínce stanovené pod bodem 14) odvoláním a následně (v případě neúspěchu v odvolacím řízení) žalobou proti rozhodnutí správního orgánu (proti rozhodnutí o umístění stavby) podle ustanovení § 65 a násl. s. ř. s. S touto žalobou pak mohli spojit návrh na zrušení napadené části RP, jehož bylo v územním rozhodnutí užito.

Z výše učiněného právního rozboru tak plyne, že navrhovatelé se měli domoci nápravy nikoli cestou samostatného návrhu na zrušení opatření obecné povahy (napadené části RP), nýbrž způsobem naznačeným shora, tj. odvoláním proti územnímu rozhodnutí a následně žalobou proti pravomocnému územnímu rozhodnutí spojenou případně s návrhem na zrušení opatření obecné povahy (zde: části RP). Správní soudnictví je postaveno na principu subsidiarity ve vztahu k formám napadení aktů správních orgánů. To znamená, že účastník správního řízení musí zásadně vyčerpat všechny prostředky k ochraně svých práv, které má ve své procesní dispozici, a teprve po jejich marném vyčerpání se může domáhat soudní ochrany, a to způsobem a za podmínek stanovených s. ř. s.

S ohledem na shora uvedené dospěl Krajský soud v Praze k závěru, že návrh je třeba v celém rozsahu odmítnout z důvodu neodstranitelného nedostatku podmínek řízení [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].

O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

O vrácení soudního poplatku rozhodl soud podle § 10 odst. 3 poslední věty zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Soudní poplatek bude vrácen k rukám zástupce navrhovatelů po právní moci tohoto usnesení v soudem stanovené lhůtě.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 30. března 2012

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Vlasáková